

90

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU GOSPODARKI WODNEJ

z dnia 17 marca 1964 r.

w sprawie robót i czynności, których wykonywanie jest zabronione w pobliżu obiektów budowlanych gospodarki wodnej.

Na podstawie art. 73 ust. 2 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 34, poz. 158) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Robotami, których wykonywanie w pobliżu istniejących lub będących w budowie obiektów budowlanych gospodarki wodnej jest zabronione, są roboty mogące spowodować:

- 1) nieprawidłowe osiadanie obiektów budowlanych gospodarki wodnej lub ich części,
- 2) pojawianie się szczelin, rys lub pęknięć w betonach, koronie zapory, okładzinach betonowych, szybach, sztolniach, przepławkach dla ryb itp.,
- 3) nadmierną filtrację wody,
- 4) uszkodzenie budowli regulacyjnych, ochronnych lub ich umocnień, jak np. uszkodzenie bruków, oskarpowań, umocnień faszynowych lub betonowych, darniny itp.,
- 5) unieruchomienie zamknięć na jazach, zaporach i upustach,
- 6) erozję powyżej lub poniżej obiektów budowlanych gospodarki wodnej,
- 7) obsuwanie się ziemi na stokach terenu przy obiektach budowlanych gospodarki wodnej,
- 8) zmniejszenie wytrzymałości obiektu i jego przydatności gospodarczej,
- 9) awarie w oczyszczalniach ścieków i w ujęciach wody,
- 10) uszkodzenie wylotów kanałów zrzutowych do odbiorników.

2. Zabrania się wykonywania robót określonych w ust. 1 w odległości mniejszej niż:

- 1) 500 m od obiektów budowlanych gospodarki wodnej, służących do piętrzenia wody powyżej 15 m,
- 2) 100 m od pozostałych obiektów budowlanych gospodarki wodnej, służących do piętrzenia wody,
- 3) 5 m od stopy wałów przeciwpowodziowych w przypadkach nie przewidzianych w art. 98 Prawa wodnego.

3. W indywidualnych przypadkach organ administracji wodnej właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie danego obiektu budowlanego gospodarki wodnej może w zależności od rodzaju robót ustalić inne odległości niż wymienione w ust. 2.

§ 2. 1. Organ administracji wodnej prezydium powiatowej (miejskiej w mieście stanowiącym powiat, dzielnicowej w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej ustala na wniosek użytkownika obiektu gospodarki wodnej czynności, mogące spowodować skutki określone w § 1 ust. 1, i obszar, na którym jest zabronione wykonywanie tych czynności oraz łowienie ryb.

2. Użytkownik obiektu budowlanego gospodarki wodnej obowiązany jest umieścić przy danym obiekcie ogłoszenie w formie tablic ostrzegawczych, określające rodzaj czynności, których wykonywanie zabronione jest na obszarze ustalonym zgodnie z ust. 1. Ogłoszenie powinno zawierać ostrzeżenie o sankcjach karnych przewidzianych w art. 157 pkt 1 i art. 158 Prawa wodnego.

§ 3. W przypadkach wskazanych w § 1 ust. 3 i § 2 ust. 1 organy administracji wodnej obowiązane są zawiadamiać o wydanych decyzjach organy do spraw planowania przestrzennego prezydentów właściwych rad narodowych.

§ 4. 1. Przepisów zarządzenia nie stosuje się do podlegających przepisom Prawa górniczego robót górniczych i prac geologicznych związanych z ruchem zakładu górniczego i wykonywanych na podstawie zatwierdzonego planu ruchu tego zakładu.

2. Przepisów § 1 ust. 2 i § 2 ust. 1 nie stosuje się do robót i czynności związanych z akcją bezpośredniej ochrony przed powodzią.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej: J. Grochulski

91

INSTRUKCJA PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 12 marca 1964 r.

zmieniająca instrukcję w sprawie planowania, kontroli i korekty funduszu plac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych, samodzielnych oddziałach wykonawstwa inwestycyjnego, przedsiębiorstwach geologicznych, geodezyjnych i geodezyjno-kartograficznych.

Na podstawie § 2 uchwały nr 52 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1960 r. w sprawie zasad planowania, kontroli i korekty funduszu plac w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Monitor Polski Nr 18, poz. 90 i Nr 42, poz. 203) zarządza się, co następuje:

§ 1. W instrukcji Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 4 sierpnia 1962 r. w sprawie planowania, kontroli i korekty funduszu plac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych, samodzielnych oddziałach wykonawstwa inwestycyjnego, przedsiębiorstwach geologicznych, geodezyjnych i geodezyjno-

kartograficznych (Monitor Polski z 1962 r. Nr 64, poz. 304 i z 1963 r. Nr 59, poz. 305) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 4 ust. 2 wyrazy „30 listopada” zastępuje się wyrazami „31 października”;
- 2) w § 7 ust. 10 otrzymuje brzmienie:
„10. Przedsiębiorstwa są uprawnione do wydatkowania osobowego funduszu plac uczniów do wysokości ustalonej w planie techniczno-ekonomicznym. Rozliczenie funduszu plac uczniów za okres roczny polega na porównaniu wykonanego funduszu plac uczniów z planowanym.”;

3) w § 7 ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. W razie niewykonania planowanej produkcji przez przedsiębiorstwo, planowana wysokość osobowego funduszu płac odpowiednich grup, objęta wskaźnikiem dyrektywnym, ulega zmniejszeniu stosownie do stopnia wykonania planu produkcji z uwzględnieniem następujących współczynników:

- 1) w przedsiębiorstwach wymienionych w załączniku do instrukcji — współczynnika korekty ustalonego w tym załączniku;
- 2) w pozostałych przedsiębiorstwach — współczynnika 0,75.”;

4) w § 7 dodaje się ust. 12 i 13 w brzmieniu:

„12. W razie niewykonania zadań produkcyjnych przedsiębiorstw budowlano-montażowych w rozmiarach do 1% (99—99,9%) przy jednoczesnym wykorzystaniu funduszu płac w wysokości planowanej, osobowy fundusz płac nie podlega korygowaniu w dół.

13. W razie niewykonania zadań produkcyjnych w rozmiarach przekraczających 1% (poniżej 99%), osobowy fundusz płac podlega korekcie w dół do pozio-

mu niewykonania zadań z uwzględnieniem przepisu ust. 11.”;

5) w § 8 ust. 2 po wyrazach „funduszu płac pozostałych pracowników” dodaje się następujące zdanie: „Oszczędności na funduszu premiowym robotników mają wpływ na rozliczenie osobowego funduszu płac tylko za okres roczny.”;

6) w § 10 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Sankcje w zakresie premiowania pracowników, posiadających uprawnienia przewidziane w Karcie Górnik, z tytułu przekroczenia rocznego funduszu płac stosowane są w odniesieniu do premii wypłacanych w miesiącu lutym za miesiąc styczeń.”;

7) wykaz przedsiębiorstw, dla których dopuszcza się możliwość bankowej korekty planowanego funduszu płac w górę, otrzymuje brzmienie podane w załączniku do niniejszej instrukcji.

§ 2. Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie począwszy od rozliczenia za I kwartał 1964 r.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:
S. Jędrzychowski

Załącznik do instrukcji Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 12 marca 1964 r. (poz. 91).

PRZEDSIĘBIORSTWA, DLA KTÓRYCH DOPUSZCZA SIĘ MOŻLIWOŚĆ BANKOWEJ KOREKTY PLANOWANEGO FUNDUSZU PŁAC W GÓRĘ

	Współczynnik korekty		Współczynnik korekty
I. Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (w przedsiębiorstwach niżej wymienionych do 2% przekroczenia planu produkcji).			
1. Zjednoczenie Przedsiębiorstw Robót Elektrycznych „Elektromontaż” — dla trzech rodzajów działalności (podstawowej, pomocniczej, usługowej)	1,0	b) Przedsiębiorstwo Montażu Urządzeń Elektrycznych	
2. Zjednoczenie Budowy Pieców Przemysłowych — dla trzech rodzajów działalności (podstawowej, pomocniczej, usługowej)	1,0	— dla produkcji podstawowej	1,0
3. Zjednoczenie Konstrukcji Stalowych i Urządzeń Przemysłowych „Mośtostał” — dla trzech rodzajów działalności (podstawowej, pomocniczej, usługowej)	1,0	— dla produkcji pomocniczej	0,5
4. Zjednoczenie Przedsiębiorstw Instalacji Przemysłowych — dla trzech rodzajów działalności (podstawowej, pomocniczej, usługowej)	1,0	c) Przedsiębiorstwo Energo-Montażowe Przemysłu Węglowego	
5. Zjednoczenie Budownictwa Wodno-Inżynierskiego — w zakresie robót specjalnego fundowania	0,8	— dla produkcji podstawowej	1,0
		— dla produkcji pomocniczej	0,5
		d) Przedsiębiorstwo Instalacyjne Przemysłu Węglowego — dla produkcji podstawowej	1,0
II. Ministerstwo Górnictwa i Energii (w przedsiębiorstwach niżej wymienionych do 2% przekroczenia planu produkcji).			
6. Przedsiębiorstwa Robót Górniczych — dla robót ruchowych	0,9	III. Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego.	
7. Zjednoczenie Budowlano-Montażowe Przemysłu Węglowego		8. Hutnicze Przedsiębiorstwo Remontowe wyłącznie dla robót remontowych (do 5% przekroczenia planu)	
a) Przedsiębiorstwo Montażu Urządzeń Górniczych		— dla produkcji podstawowej	0,8
— dla produkcji podstawowej	0,9	— dla produkcji pomocniczej	0,5
— dla produkcji pomocniczej	0,8	9. Zjednoczenie Budownictwa Kopalń Rud (do 2% przekroczenia planu)	
		a) Przedsiębiorstwo Budowy Kopalń Rud Miedzi w Lubinie — dla produkcji podstawowej	0,9
		b) Przedsiębiorstwo Budowlano-Montażowe Kopalń Rud w Częstochowie	
		— dla produkcji podstawowej	1,0
		— dla produkcji pomocniczej	0,5
		IV. Ministerstwo Przemysłu Chemicznego.	
		10. Przedsiębiorstwo Budowy Kopalń Surowców Chemicznych (do 2% przekroczenia planu)	
		— dla produkcji podstawowej	0,9
		— dla produkcji pomocniczej	0,8

	Współczynnik korekty	Współczynnik korekty
V. Ministerstwo Łączności.		
11. Zjednoczenie Budownictwa Łączności (do 2% przekroczenia planu) — wyłącznie dla robót awaryjnych oraz podzleceń na obiektach oddawanych do użytku	1,0	0,8
VI. Inne jednostki przedsiębiorstw budowlano-montażowych różnych resortów (do 2% przekroczenia planu).		
12. Wyodrębnione organizacyjnie w ramach przedsiębiorstw budowlano-montażowych jednostki usług transportowych — dla usług przewozowych i przeładunkowych	0,8	0,9
13. Wyodrębnione w ramach przedsiębiorstw budowlano-montażowych zakłady produkcji pomocniczej — w zakresie branży mineralnej i produkcji betonów		0,9
14. Samodzielne oddziały wykonawstwa inwestycyjnego		0,9
a) Samodzielne oddziały wykonawstwa inwestycyjnego działające przy kopalniach węgla kamiennego i brunatnego		0,9
b) Samodzielne oddziały wykonawstwa inwestycyjnego działające przy przedsiębiorstwach energetyki		0,9
c) Samodzielne oddziały wykonawstwa inwestycyjnego przy kopalni i Zakładach Przetwórczych Siarki im. Marcelego Nowotki w Machowie k. Tarnobrzęga		0,9

92

PISMO OKÓLNE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 7 marca 1964 r.

w sprawie przestrzegania obowiązku zamieszczania w dowodach osobistych adnotacji o zatrudnieniu.

Na podstawie art. 3 pkt 6 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o utworzeniu Komitetu Pracy i Płac oraz o zmianach właściwości w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, rent, zaopatrzeń i opieki społecznej (Dz. U. Nr 20, poz. 119) — ustala się, co następuje:

§ 1. 1. W państwowych i spółdzielczych zakładach pracy oraz organizacjach społecznych o znaczeniu ogólnopństwowym przestrzeganie obowiązku zamieszczania w dowodach osobistych (tymczasowych zaświadczeniach tożsamości) wpisów dotyczących przyjmowania do pracy i zwalniania (art. 11 pkt 3 dekretu z dnia 22 października 1951 r. o dowodach osobistych — Dz. U. z 1962 r. Nr 2, poz. 5) ciąży na osobach upoważnionych do przyjmowania pracowników do pracy oraz ich zwalniania.

2. Organizacje społeczne o znaczeniu ogólnopństwowym, o których mowa w ust. 1; ustala zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 kwietnia 1962 r. w sprawie określenia organizacji społecznych obowiązanych do dokonywania wpisów w dowodach osobistych i tymczasowych zaświadczeniach tożsamości zatrudnionych u nich osób o dacie przyjęcia do pracy i zwolnienia (Monitor Polski Nr 32, poz. 149).

§ 2. Właściwe do spraw zatrudnienia organy prezydiów powiatowych (miejskich) rad narodowych oraz rad narodowych miast wyłączonych z województw, zwane dalej „organami zatrudnienia”, przed skierowaniem do pracy osób poszukujących pracy sprawdzają w dowodzie osobistym lub tymczasowym zaświadczeniu tożsamości tych osób zamieszczenie wpisu, zawierającego datę zwolnienia z poprzedniego miejsca pracy.

§ 3. 1. Jeżeli osoba poszukująca pracy nie posiada wpisu w dowodzie osobistym (tymczasowym zaświadczeniu tożsamości) o dacie zwolnienia z ostatniego miejsca pracy, organ zatrudnienia żąda przed wydaniem skierowania do pracy uzyskania takiego wpisu. Przepis niniejszy nie ma zastosowania, gdy zakład pracy, który powinien dokonać wpisu, uległ likwidacji.

2. Organ zatrudnienia może poprzestać na okazaniu przez poszukującego pracy świadectwa z poprzedniego miejsca pracy, gdy osoba poszukująca pracy:

- 1) była zatrudniona w zakładzie pracy nie posiadającym uprawnień do dokonywania wpisów w dowodach osobistych (np. w każdym prywatnym zakładzie pracy),
- 2) wymieniła dowód osobisty po rozwiązaniu umowy o pracę.

3. Adnotacja w dowodzie osobistym (tymczasowym zaświadczeniu tożsamości) bądź okazanie świadectwa pracy nie jest wymagane przy kierowaniu do pracy osób, które po raz pierwszy przystępują do pracy.

§ 4. Organy zatrudnienia przy dokonywaniu kontroli w zakładach pracy w zakresie przestrzegania obowiązujących przepisów w dziedzinie zatrudnienia sprawdzają wyrywkowo, czy pracownicy zatrudnieni w kontrolowanych zakładach pracy mają wpisaną w dowodzie osobistym (tymczasowym zaświadczeniu tożsamości) datę przyjęcia do pracy.

§ 5. 1. W razie stwierdzenia niezamieszczenia przez zakład pracy wpisów o dacie przyjęcia i zwolnienia z pracy, organ zatrudnienia przypomina zakładowi pracy o obowiązku zamieszczania tych wpisów i o sankcjach karnych za nieprzestrzeganie tego obowiązku.

2. W razie dwukrotnego stwierdzenia niedopełnienia przez zakład pracy takiego obowiązku, organ zatrudnienia zawiadamia o tym jednostkę nadrzędną nad zakładem pracy. Jeżeli wypadki niedokonywania wpisów występują nadal mimo interwencji, organ zatrudnienia kieruje do kolegium karno-administracyjnego wnioski o ukaranie osoby odpowiedzialnej w myśl przepisu art. 22 ust. 2 dekretu z dnia 22 października 1951 r. o dowodach osobistych.

§ 6. Wydziały zatrudnienia prezydiów wojewódzkich rad narodowych obowiązane są do przeprowadzania systematycznej kontroli przestrzegania przez podległe organy zatrudnienia zaleceń niniejszego pisma okólnego.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: A. Burski